

[Начало](#) > ... > [Съдебни Процедури](#) > [Граждански Дела](#) > [Връчване На Документи: Официално Предаване На Актове](#) > [Italy](#)

Връчване на документи: официално предаване на актове

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Какво на практика означава правният термин „връчване на документи“? Защо има особени правила за „връчването на документи“?

Връчването на документи представлява кодифицирана процедура, при която на физическо или юридическо лице се предоставя информация за правен документ във връзка с определените в закона цели.

Обикновено връчването (*notificazione*) се извършва от съдебен изпълнител по искане на една от страните или съдебния орган, но може да бъде извършено и от адвокат.

Ако документът, който трябва да бъде връчен, е електронен документ и адресатът няма адрес на сертифицирана електронна поща, съдебният изпълнител ще извърши връчването чрез доставяне на копие от документа на хартиен носител, за което декларира, че съответства на оригинала, и ще съхранява електронния документ през следващите две години. При поискване съдебният изпълнител изпраща връчения по електронен път документ на адреса на електронна поща, посочен от адресата на услугата или от негов представител, или, при заплащане на съответните такси, предава копие от връчения на тези лица документ на компютърен носител, без възможност за презаписване (член 137 от Гражданския процесуален кодекс) (*Codice di Procedura Civile*).

Обикновено връчване (*comunicazione*) се извършва от съдебния секретар (*cancelliere*) в случаите, когато същият трябва да уведоми страните и други лица за процесуални документи във връзка с производството (член 136 от Гражданския процесуален кодекс).

Връчването на документи включва по-конкретно предаването на документи в тяхната цялост до един или повече предварително определени адресати, като общата му цел е да се оповести съдържанието на документите чрез доставяне на адресата на вярно копие от оригинала, извършено с помощта на определените от законодателя средства и лица, които удостоверяват тази дейност, използвания начин и резултата от нея чрез декларация с привилегирана доказателствена сила.

Структуриран набор от правила за управление на процеса и резултата от процедурата по връчване е свързан с факта, че тази дейност служи за пораждаване на конкретни правни последици. По-специално, когато е спазена правилната форма на връчване, законодателят придава на това връчване необоримата презумпция, че адресатът е запознат с документа, независимо от фактическото му познаване, което не означава, че при обстоятелства, при които документът не е връчен, той поражда същите последици, както когато е връчен, освен в случаите, когато целта на документа е постигната.

Съответно в това отношение връчването, от гледна точка на сигурността по правни въпроси, е

необходимото и достатъчно условие за нейната ефективност, което представлява по-конкретно правна осведоменост (*legale conoscenza*) за документа, връчен на адресата.

2 Кои документи трябва да се връчват официално?

Връчването обикновено се отнася до документи, по отношение на които се иска правна осведоменост с цел пораждаване на специфични правни последици: връчването трябва да бъде извършено във връзка с упражняването на определени права (например оттегляне на пълномощно, прехвърляне на вземане, официална писмена покана) или започването или продължаването на съдебно производство (например призовка в производство по общия ред, производство по възражение или обжалване) или изпълнително производство.

В контекста на Регламент (ЕС) 2020/1784 официалното връчване се отнася до всички документи, независимо дали са съдебни, или извънсъдебни, свързани с граждански и търговски дела, които имат за цел да придадат правна сила на правната осведоменост за документа.

От обхвата на регламента са изключени документи с данъчно, митническо или административно съдържание или които засягат отговорността на държавата за действия или бездействия, извършени при упражняването на официални правомощия.

3 Кой отговаря за връчването на документ?

Връчването се извършва:

- чрез съдебен изпълнител (*ufficiale giudiziario*) в съответствие с точните правила на териториалния орган (членове 106 и 107 от Президентски указ (*Decreto del Presidente della Repubblica*) № 1229 от 15 декември 1959 г.). Съгласно член 3 от Регламент (ЕС) 2020/1784 съдебните изпълнители са единствените компетентни представители за предаването и получаването на документи за връчване във или от друга държава членка.
- чрез адвокат с подходящо пълномощно и разрешение от съвета на адвокатската колегия (*Ordine*), в която е вписан, който може да извършва връчване по пощата, в съответствие със Закон № 890 от 20 ноември 1982 г., или чрез сертифицирана електронна поща (член 149а от Гражданския процесуален кодекс). Възможно е обаче с разпореждане от съдебния орган или по закон да се изиска връчването да бъде извършено лично от съдебния изпълнител.

4 Действия за установяване на адрес

4.1 За моленият орган в тази държава членка опитва ли се по собствена инициатива да установи местонахождението на адресата на документите за връчване, ако адресатът вече не пребивава на адреса, известен на молещия орган? Вж. също уведомлението по член 7, параграф 2, буква в) от Регламента относно връчването на документи.

Получаващият орган за Италия препраща искането за връчване към компетентния за територията съдебен изпълнител.

Ако адресатът не може да бъде намерен на адреса, предоставен от молещата страна, съдебният изпълнител ще следва следните стъпки:

- по отношение на физическо лице: ще разговаря с лицата, които живеят на предоставения адрес, или със съседите, или ще получи информация от местната служба на регистъра на населението (*Anagrafe del Comune*) (ако мястото и датата на раждане са посочени в документа).
- по отношение на физическо лице: съдебният изпълнител връща документа на молещата страна, така че последната да може да поиска връчване на законния представител на адресата. В този случай в документа трябва да бъдат включени името на законния представител и неговото лично местопребиване (член 145 от Гражданския процесуален кодекс).

Съгласно член 33, параграф 1, във връзка с член 7 от Регламент (ЕС) 2020/1784 следва да се отбележи следното.

При неизвестен адрес в Италия на лицето, на което трябва да бъде връчен съдебният или извънсъдебният документ, Италия ще предостави помощ при определянето на адреса и ще посочи Службата за връчване, принудително изпълнение и уведомяване за неплащане към Апелативния съд в Рим (*Corte di Appello di Roma*) като оправомощен орган, към който предаващите органи могат да отправят искания за определяне на адреса на лицето, на което трябва да бъде връчен документът. Италианските органи не подават по собствена инициатива искания за информацията относно адресите до адресни регистри или други бази данни в случаите, когато адресът, посочен в искането за връчване, не е точен.

Данните за контакт на Службата за връчване, принудително изпълнение и уведомяване за неплащане към Апелативния съд в Рим са следните:

Viale Giulio Cesare 52, 00192 Rome

Тел. 39 06328367058-7059

Електронна поща: attiesteri.unep.ca.roma@giustizia.it

Сертифицирана електронна поща: attiesteri.unep.roma@giustiziacert.it

4.2 Чужди съдебни органи и/или страни в съдебно производство имат ли достъп до регистри или услуги в тази държава членка, позволяващи установяването на настоящия адрес на лицето? Ако отговорът е „да“, кои са съществуващите регистри или услуги и каква процедура трябва да се следва? Каква такса, ако има такава, следва да се заплати?

Молящият орган или страната, която ще получи документа, трябва да предостави адреса от документите, с които разполага.

При евентуални търсения трябва да се прави разлика между физически и юридически лица.

Адресът на физическите лица може да бъде поискан от съответните местни служби на регистъра на населението, като първо се иска от службата на общината, в рамките на която последно е пребивавало лицето, която обикновено отговаря на обосновани писмени искания от страните или от техните адвокати, като се посочва дали се дължи такса (понастоящем таксата в Рим е 0,26 EUR за всяко удостоверение), или е необходимо нещо друго (обикновено плик с марка, с адреса на заявителя за отговора).

Наскоро стана възможно вписаните в адвокатската колегия адвокати да получават пряко, като част от професионалната си компетентност, удостоверения от регистъра на населението от портала ANPR (Единен национален регистър на населението (*Anagrafe Nazionale Unica*), поддържан от Министерството на вътрешните работи). Удостоверенията ще бъдат издавани след потвърждение от страна на адвоката за използването им за цели, свързани с изпълнението на неговите компетентности, и ще бъдат освободени от гербов налог.

Що се отнася до юридическите лица и дружествата, съответната информация е налична в регистъра на дружествата, който е публичен и се управлява от провинциалните търговски камари (*Camera di Commercio*). Справки в него са възможни чрез портала registroimprese.it; за справка се заплаща такса (приблизително 7,00 EUR). Като алтернатива съществуват и професионални сдружения и уеб доставчици, които ще предоставят исканата информация на абонатите си.

4.3 Какъв вид помощ при действията за установяване на адрес от други държави членки предоставят органите на тази държава членка съгласно член 7, параграф 1 от Регламента относно връчването на документи? Вж. също уведомлението по член 7, параграф 1 от Регламента относно връчването на документи

Искания за определяне на адреса само на физически лица трябва да се изпращат до Службата за връчване, принудително изпълнение и уведомяване за неплащане в Рим, която вече е посочена като компетентен орган, като се използва формуляр Б (*modulo B*), в който трябва да се посочи мястото и

датата на раждане на адресата (точка 3.3.3).

5 Как на практика се извършва обичайното връчване на документа? Съществуват ли алтернативни начини, които могат да се използват (различни от заместващото връчване, посочено в точка 7 по-долу)?

Връчването се извършва:

- чрез съдебен изпълнител, в съответствие с точните правила на териториалния орган (членове 106 и 107 от Президентски указ № 1229 от 15 декември 1959 г.). Съдебният изпълнител е единственият компетентен представител при прилагането на член 3, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2020/1784 за предаването и получаването на документи за връчване във или от друга държава членка.
- чрез адвокат с подходящо пълномощно и разрешение от съвета на адвокатската колегия, в която е вписан, който може да получава документи за връчване от чуждестранни заявители съгласно член 20, параграф 1 от регламента.
- на територията на Италия, в съответствие със Закон № 890 от 20 ноември 1982 г., или чрез сертифицирана електронна поща (член 149а от Гражданския процесуален кодекс). Възможно е обаче с разпореждане от съдебния орган или по закон да се изиска връчването да бъде извършено лично от съдебния изпълнител.

По отношение на алтернативните начини, моля, отбележете следното.

Пряко връчване

Предаването може да се извърши и по обичайното местопребиваване на адресата (*abituale dimora*), в неговите служби, където извършва търговската си дейност, където пребивава временно или където е установил основното си място на стопанска дейност и интереси (*sede principale dei suoi affari ed interessi*), по смисъла на член 43 от Гражданския кодекс.

Ако адресатът не може да бъде открит на тези места, поставеното в запечатан плик копие може да бъде предадено на член на семейството му или на лице, наето на работа в дома или в службата му, което не е на възраст под 14 години, явно неспособно или страна в производството.

Копието, което все още е в запечатания плик, може да бъде предадено и на портиера на сградата, или на съсед, който трябва да се подпише, за да го получи; в този случай адресатът трябва да бъде уведомен за предаването с препоръчано писмо без обратна разписка (член 139 от Гражданския процесуален кодекс).

Ако адресатът обичайно живее на борда на търговски кораб, документът може да бъде предаден на капитана на кораба.

В член 146 от Гражданския процесуален кодекс се предвижда, че при активна военна служба, когато не е възможно лично предаване, се извършва предаване на прокуратурата, която изпраща документите на командира на корпуса, към който принадлежи адресатът.

Когато не е възможно предаването да се извърши по описания начин, тъй като адресатът отсъства в момента и другите лица, на които може да бъде предаден документът, отсъстват или отказват да го приемат, съдебният изпълнител може да постъпи в съответствие с член 140 от Гражданския процесуален кодекс и да депозира копие от документа в запечатан плик в кметството на общината, в която трябва да се извърши връчването.

Връчване чрез пощенска служба

Пощенският служител трябва да се опита да достави плика лично на адресата; когато адресатът отсъства, пликът се доставя на мястото, посочено върху плика, на член на семейството, който живее с него, дори и временно, или в неговата служба, при условие че не е очевидно, че страда от психично заболяване или е на възраст под 14 години. При отсъствие на такива лица, пликът може да бъде

предаден на портиер.

Лицето, което получава препоръчаното писмо, подписва обратната разписка и регистъра за предаване в предвиденото място, като посочва връзката си с адресата.

Официално връчване, при което местопребиваването, временното пребиваване или центърът на делата и интересите на адресата е неизвестен

Адресатът трябва да бъде потърсен, като се положи обичайната добросъвестна грижа. Ако той обаче не може да бъде намерен, връчването се извършва чрез депозиране на копие в кметството по неговото последно местопребиваване, или ако не е известно такова — в кметството по неговото място на раждане. Ако то също е неизвестно или ако се намира в чужбина, документът се доставя на прокуратурата (член 143 от Гражданския процесуален кодекс).

Разпоредени от съда начини на връчване

При конкретни обстоятелства или в неотложни случаи съдът може да разпорежи, по подадено искане или служебно, начини за връчване, които са различни от кодифицираните процедури. Тези начини могат да бъдат избрани свободно, но те трябва да защитават неприкосновеността на личния живот на адресата и правото му на защита (член 151 от Гражданския процесуален кодекс).

Общ пример е разрешението за изпращане на писмо чрез куриерска служба с цел да се гарантира много бързо предаване. Другите системи вече са остарели.

Връчване чрез публично обявяване

По молба на една от страните и след като се изслуша становището на прокуратурата, съдът може да одобри такъв начин на връчване, когато са налице голям брой адресати или когато е трудно да се определи всеки от тях.

Копие от документа се депозира в кметството на общината на съда по производството, а извлечение от документа се публикува в Официален вестник (*Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana*). Съдът може също така да разпорежи публикуването на извлечение в най-широко разпространените вестници или да използва други форми на публичност (член 150 от Гражданския процесуален кодекс).

Съдебният изпълнител трябва да връчи документа пряко, ако адресът е в общината, в която се намира службата на съдебния изпълнител, и по пощата, ако адресът се намира тази община (член 107 от Президентски указ № 1229/1959), освен ако молещата страна или орган не изисква изрично пряко връчване.

Пряко връчване: състои се в предаване на заверено копие от оригинала (член 137 от Гражданския процесуален кодекс), което трябва да се извърши в работните дни, в часовете между 7.00 ч. и 21.00 ч. (член 147 от Гражданския процесуален кодекс). Съдебният изпълнител предава лично копието на адресата, за предпочитане в неговия дом, с оглед защита на неприкосновеността на личния живот на адресата, но все пак в границите на териториалната си компетентност.

Когато физическо или юридическо лице е посочило адрес за връчване по място на друго лице или в служба, предаването трябва да се извърши на упълномощеното да приеме връчването лице на мястото, посочено в адреса за връчване. Такова предаване се разглежда като пряко предаване на получателя (член 141 от Гражданския процесуален кодекс).

Като изключение от това правило, призовки във връзка със съдебно отстранение (*citazioni per convalida di sfratto*), заповеди за принудително изпълнение (*titoli esecutivi*) и заповеди за плащане (*precetti di pagamento*) не могат да бъдат връчени на избран адрес за връчване.

Държавните администрации имат адрес за връчване в Държавната правна служба (*Avvocatura di Stato*).

Като копието се изпрати чрез пощенската служба, както е предвидено в член 149 от Гражданския процесуален кодекс и Закон № 890 от 20 ноември 1982 г.: копието от документа се поставя заедно с обратната разписка в специален плик за препоръчана поща, като и двете са в зелен цвят и по

стандартен формуляр, което позволява да бъдат проследени.

6 Позволено ли е електронно връчване на документи (връчване на съдебни или извънсъдебни документи чрез електронни средства за комуникация от разстояние, като например електронна поща, защитено интернет приложение, факс, SMS и др.) в гражданското производство? Ако отговорът е положителен, за кои видове производства е предвиден този начин? Съществуват ли ограничения по отношение на възможността за прибегване до този начин на връчване на документи в зависимост от това кой е адресатът (юрист, юридическо лице, дружество или друг стопански субект и т.н.)?

Да, електронното връчване е разрешено в гражданското производство.

Италия е предвидила, като обикновена процедура за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански и търговски дела, документът да бъде изпратен пряко до адресат, който притежава адрес на сертифицирана електронна поща, независимо от правния или професионалния статус на адресата.

От различните страни се изисква да предоставят публично своя адрес на сертифицирана електронна поща (*posta elettronica certificata* (СЕР)) на съответните регистри: практикуващи юристи, юридически лица, търговски предприятия и публични органи.

Съгласно член 149а от Гражданския процесуален кодекс съдебният изпълнител или адвокат на молещата страна ще изпрати цифрово копие на документа, подписано с цифров подпис, на адреса на сертифицираната електронна поща на адресата, който е посочен в публични указатели или е достъпен по друг начин за публичните органи.

Връчването се счита за извършено от момента, когато доставчикът на услуги предоставя достъп до електронния документ в електронната пощенска кутия на адресата.

Тъй като използването на оперативно средство за предаване е ограничено до националната територия и е определено в процедурата за пряко предаване на документа от заявителя на адресата, понастоящем връчването чрез сертифицирана електронна поща не се прилага във връзка с трансгранично връчване на документи. Що се отнася до други възможни форми на електронно предаване на документа (факс, електронна поща), тъй като те не са определени от законодателя като обичайно средство за връчване на документа, се считат за специфични и като такива съгласно член 151 от Гражданския процесуален кодекс за тях се изисква от съда изрично разрешение, чието правно действие, ограничено до националната правна система, е несигурно по отношение на действия с трансгранично измерение, при което правоотношения с действие извън националната територия могат да бъдат регулирани само в контекста и въз основа на специфични разпоредби, които са регулаторни по характер или са определени в споразумения или договори.

6.1 Какъв вид електронно връчване по смисъла на член 19, параграф 1 от Регламента относно връчването на документи е на разположение в тази държава членка, в която връчването се извършва директно на лице, което има известен адрес за връчване в друга държава членка?

Централният орган за трансгранично връчване (*Autorità Centrale per le notifiche transfrontaliere*) няма информация за използването на този начин на връчване, което поради това, че е пряко, може да бъде извършено лично спрямо страните, в съответствие с разпоредбите на член 19.1 и Регламент № 910/2014.

6.2 Тази държава членка определила ли е в съответствие с член 19, параграф 2 от

Регламента относно връчването на документи допълнителни условия, при които ще приема електронното връчване по електронна поща, посочено в член 19, параграф 1, буква б) от същия регламент? Вж. също уведомлението по член 19, параграф 2 от Регламента относно връчването на документи.

Понастоящем не е възможно.

7 „Заместващо“ връчване

7.1 Правото на тази държава членка позволява ли други начини на връчване в случаите, когато не е било възможно връчването на документите на адресата (например съобщаване на домашния адрес, в службата на съдебния изпълнител, чрез пощенска услуга или чрез залепване на уведомление)?

Що се отнася до прякото връчване документът може да бъде предаден по обичайното местопребиваване на адресата, в неговата служба, където извършва търговската си дейност, където пребивава временно или където е установил основното си място на стопанска дейност и интереси, по смисъла на член 43 от Гражданския кодекс.

Ако адресатът не може да бъде открит на тези места, поставеното в запечатан плик копие може да бъде предадено на член на семейството му или на лице, наето на работа в дома или в службата му, което не е на възраст под 14 години, явно неспособно или няма пряк интерес в производството, за което се отнася връченият документ и не е в конфликт на интереси с адресата.

При липса на такива лица копието от документа може да се предаде на портиер, а когато няма портиер — на съсед, който приема предаването му, като и в двата случая документа е в запечатан плик. Портиерът или съседът трябва да подпишат документа и адресатът трябва да бъде уведомен, че по отношение на него е извършено предаване с препоръчано писмо без обратна разписка (член 139 от Гражданския процесуален кодекс).

Ако адресатът обичайно живее на борда на търговски кораб, документът може да бъде предаден на капитана на кораба.

В член 146 от Гражданския процесуален кодекс се предвижда, че при активна военна служба, когато не е възможно лично предаване, се извършва предаване на прокуратурата, която изпраща документите на командира на корпуса, към който принадлежи адресатът.

Ако нито едно от лицата, които могат да оттеглят документа, не бъде намерено или ако те откажат да получат копие от документа, съгласно член 140 от Гражданския процесуален кодекс съдебният изпълнител депозира копие от документа в запечатан плик в кметството на общината, в която трябва да се извърши връчването, поставя известие за депозирането на документа на вратата на дома на адресата и го уведомява с препоръчано писмо с обратна разписка.

Връчване чрез пощенска служба: пощенският служител трябва да се опита да достави плика лично на адресата; когато адресатът отсъства, пликът може да се достави на мястото, посочено върху плика, на член на семейството, който живее с него, дори и временно, или в негова служба, при условие че не е очевидно, че страда от психично заболяване или е на възраст под 14 години. Ако няма такива лица, пликът може да бъде предаден на портиер.

Лицето, което получава препоръчаното писмо, подписва обратната разписка и регистъра за предаване на предвиденото място, като посочва връзката си с адресата.

Официално връчване, при което местопребиваването, временното пребиваване или центърът на делата и интересите на адресата е неизвестен

Адресатът трябва да бъде потърсен, като се положи обичайната добросъвестна грижа. Ако той обаче не може да бъде намерен, връчването се извършва чрез депозиране на копие в кметството по неговото последно местопребиваване, или ако не е известно такова — в кметството по неговото място на

раждане. Ако то също е неизвестно или ако се намира в чужбина, документът се доставя на прокуратурата (член 143 от Гражданския процесуален кодекс).

Разпоредени от съда начини на връчване

При конкретни обстоятелства или в неотложни случаи съдът може да разпореда, по подадено искане или служебно, начини за връчване, които са различни от кодифицираните процедури. Тези начини могат да бъдат избрани свободно, но те трябва да защитават неприкосновеността на личния живот на адресата и правото му на защита (член 151 от Гражданския процесуален кодекс).

Общ пример е разрешението за изпращане на пакета чрез куриерска служба с цел да се гарантира много бързо предаване.

Връчване чрез публично обявяване

По молба на една от страните и след като се изслуша становището на прокуратурата, съдът може да одобри такъв начин на връчване, когато са налице голям брой адресати или когато е трудно да се определи всеки от тях.

Копие от документа се депозира в кметството на общината на съда по производството, а извлечение от документа се публикува в Официален вестник. Съдът може също така да разпореда публикуването на извлечение в най-широко разпространените вестници или да използва други форми на публичност (член 150 от Гражданския процесуален кодекс).

7.2 Кога документите се считат за връчени, ако се прилагат други начини на връчване?

Връчване чрез предаване на документа на лица, различни от адресата: когато документът се предава на член на семейството на адресата или на лице, наето на работа в дома му, или чрез предаване на портиер или съсед, връчването се счита за извършено на датата, на която документът е бил предаден на тези лица, макар адресатът да е осведомен за това впоследствие.

Връчване на документа в кметството на общината по член 140 от Гражданския процесуален кодекс: в случай на връчване, изпълнено чрез депозиране на документа в кметството на общината, по смисъла на член 140 от Гражданския процесуален кодекс, тъй като необходимите за валидно връчване формалности са многобройни и не е задължително да бъдат изпълнени в същия ден, съдилищата се намесиха с цел да се постигне окончателно тълкуване на разпоредбата. Със съответната съдебна практика се установява, че датата на извършване на връчването, що се отнася до заявителя, е датата на последната формалност, а именно изпращането на препоръчано писмо, съдържащо известието за депозиране в кметството, докато по отношение на адресата това е датата, на която изтича 10-дневният срок за задържане в пощенската служба, или датата, на която е взет пликът, ако е по-ранна.

Връчване по пощата: датата е тази на предаването на документа, посочена в обратната разписка; ако документът не бъде взет, датата на връчване ще бъде датата на изтичане на срока от 10 дни от задържането му в пощенската служба. Ако последното все още е несигурно, връчването се счита за извършено на датата, посочена с печата, положен от пощенската служба върху обратната разписка, която трябва да бъде върната на подателя.

Неполучен плик ще бъде на разположение на адресата в продължение на 6 месеца, така че въпреки това да може да бъде действително осведомен за съдържанието му.

Официално връчване, при което местопребиваването, временното пребиваване или центърът на делата и интересите на адресата е неизвестен: документът се счита за връчен 20 дни след депозирането във или предаването му на прокуратурата.

Разпоредени от съда начини на връчване

Датата, на която е изпълнено връчването, зависи от използвания начин за извършването му.

Връчване чрез публично обявяване

Връчването се счита за извършено, когато след спазване на определените по закон процедури съдебният изпълнител депозира в деловодството на съда, пред който е образувано производството, копие от протокола [за връчване], както и от документите, доказващи действието, предприето от страната по искане на съда (публикация в Официален вестник и др.)

7.3 Ако друг начин на връчване е депозирането на документите на определено място (напр. в пощенска служба), как се уведомява адресатът за това депозиране?

Съгласно член 140 от Гражданския процесуален кодекс при отсъствие на адресата или на лица, които могат да приемат документа в отсъствието на адресата, съдебният изпълнител депозира копие от документа в кметството на общината, в която той трябва да бъде връчен. Съдебният изпълнител оставя известие за депозиране в запечатан плик на вратата на дома на адресата и го уведомява с препоръчано писмо с обратна разписка. Препоръчаното писмо се предава на адресата или на други лица, които могат да приемат плика от пощенския служител, който — при тяхно отсъствие — го депозира в отговарящата за района пощенска служба, като оставя съобщение в пощенската кутия на адресата, за да го вземе в следващите 10 дни.

В случаите, когато връчването се извършва чрез пощенската служба, в отсъствието на адресата пощенският служител може да предаде плика, съдържащ документа, който трябва да бъде връчен, на едно от лицата, имащи право да го приемат, след което изпраща на адресата уведомление за предаване (*comunicazione di avvenuta consegna*, CAN) с препоръчано писмо.

Когато пощенският служител не може да намери адресата или друго упълномощено лице на посочения адрес, той изпраща с препоръчано писмо на адресата известие за депозирането (*comunicazione dell'avvenuto deposito*, CAD), в което се посочва, че копие от документа е депозирано в районната пощенска служба. Известията за CAD и CAN са в допълнение към връчването и пощенският служител включва бележка, че са били изпратени върху оригиналното потвърждение за получаване на плика, съдържащ документа за връчване. Тези известия имат за цел да се гарантира, че адресатът действително може да се запознае с документа, и не засягат датата на връчване, която продължава да бъде датата на изтичане на 10-дневният срок за задържане в пощенската служба, или датата на получаване, ако тя е по-ранна.

За да може пощенският служител да извърши действията по връчване по пощата, адресатът трябва да разполага с кутия, подходяща за получаване на кореспонденция, на която е посочено името.

7.4 Какви са последствията, ако адресатът откаже да приеме връчването на документите? Считат ли се документите за редовно връчени, ако отказът от приемане не е бил законен?

Съгласно член 138 от Гражданския процесуален кодекс **съдебният изпълнител** може винаги да извърши **връчване**, като предаде копието на адресата лично в дома му или, ако това не е възможно, където и да се намират в района на съдебната служба, към която е назначен съдебният изпълнител. Ако адресатът откаже да приеме предаването на копието, съдебният изпълнител записва този факт в **протокола** и връчването се счита за извършено чрез лично връчване.

При предаване на копие от документа на лице, различно от адресата, което може да приеме предаването при негово отсъствие, както и при връчване чрез депозиране на документа в кметството на общината или връчване чрез пощенската служба, връчването във всички случаи се счита за изпълнено, когато са изпълнени предвидените в закона формалности, независимо от последващия отказ за приемане на документа от страна на адресата.

8 Връчване по пощата на документи, изпратени от чужбина (член 18 от Регламента за връчването)

8.1 Ако пощенската служба доставя документ, изпратен от чужбина, на адресат в тази

държава членка в случай, при който се изисква обратна разписка (член 18 от Регламента за връчването на документи), трябва ли пощенската служба да достави документа лично на адресата или може, съгласно националните правила за пощенските доставки, да достави документа и на друго лице на същия адрес?

Пощенският служител предава препоръчаното писмо на адресата на посочения адрес или на друго подходящо лице, както е предвидено в правилата, свързани с предаването на препоръчани писма: членове на семейството, партньори от партньорство в живота, колеги, портиер.

Препоръчани писма, адресирани до организации, юридически лица и сдружения, се доставят на законния представител или на отговорния служител. Препоръчани писма, адресирани до организации, юридически лица и сдружения, се доставят на законния представител или на отговорния служител.

8.2 Как може съгласно правилата за пощенските доставки в тази държава членка да се осъществи връчването по член 18 от Регламента № 1393/2007 за връчването на документи, изпратени от чужбина, ако нито адресатът, нито друго лице, имащо право да получи доставката (ако това е възможно съгласно националните правила за пощенските доставки — вж. по-горе), не са намерени на адреса за доставка?

Ако пощенският служител не намери никого, той ще депозира документа в пощенската служба, отговаряща за района.

8.3 Предоставя ли пощенската служба определен период от време за вземане на документите, преди да ги изпрати обратно като недоставени? Ако отговорът е „да“, по какъв начин се информира адресатът, че в пощенската служба има пратка, предназначена за вземане от него?

При отсъствие на адресата пощенският служител оставя покана в пощенската му кутия за получаване на документа.

Връчването от чужбина е възможно чрез международна препоръчана поща, която, за разлика от връчването по пощата в Италия, не притежава характеристиките, позволяващи на пощенския служител или на адресата да установят съдържанието ѝ като при връчване на документ от чужбина съгласно член 18 от Регламент (ЕС) 2020/1784, като се започне с вида на използвания плик, чийто цвят за връчване по пощата на национално равнище е зелен и по този начин дава възможност за идентифициране на съдържанието. Поради това пликът се третира като всяко друго препоръчано писмо, съдържащо лична или търговска кореспонденция.

Международната обратна разписка няма определени характеристики, които присъстват в известията за получаване, предвидени в националното законодателство с цел да се гарантира правилното предаване и правата на защита, и с които се предоставя полезна информация относно статута на лицето, което получава плика, в допълнение към името и датата на всеки депозит в пощенската служба, за целите на оценката на правилния период на съхранение. Периодът на съхранение е 30 дни за международно препоръчано писмо, но само 10 дни съгласно националното законодателство, въпреки че пликът остава на разположение на адресата в продължение на 6 месеца, като по този начин се гарантира по-дълъг период за действително осведомяване за документа.

9 Има ли писмено доказателство, че документът е връчен?

Връчителят заверява върху връченото копие и върху оригинала датата, начина и мястото на предаване с цел да се прецени дали връчването е извършено надлежно. Те трябва също така да посочат всички извършени търсения, включително в личните досиета (член 148 от Гражданския процесуален кодекс).

В протокола за връчване чрез пощенската служба трябва да се посочат датата и пощенската служба, изпращаща документа. Обратната разписка трябва да бъде върната на изпращача като писмено доказателство, че документът е връчен.

Когато пощенският служител посочва в обратната разписка, че адресатът е неизвестен или че е напуснал адреса, който е написан върху плика, връчването се счита за изпълнено.

Протоколът на съдебния изпълнител е официален документ и освен ако не е доказано че е неверен, той представлява доказателство за това, което се е случило в присъствието на съдебния изпълнител, и за направените от него изявления; той представлява *prima facie* доказателство за други обстоятелства, които съдебният изпълнител не е установил лично (например, че лицето, което е получило документа, е член на семейството или лице, наето в дома на адресата).

Що се отнася до трансграничните уведомления, резултатът от дейностите по връчване се записва във формулярите по отношение на уведомяването или неуведомяването, определени в Регламент (ЕС) 2020/1784.

10 Какво става, ако се случи нещо непредвидено и адресатът не получи документа или ако връчването е извършено в нарушение на закона (напр. документът е връчен на трето лице)? Може ли все пак връчването на документа да е валидно (напр. могат ли нарушенията на закона да бъдат санирани) или трябва да се направи нов опит за връчване на документа?

Връчването ще бъде невалидно, когато не са спазени формалните изисквания, определени с цел да се гарантира принципът на правна осведоменост, или когато е налице съществена несигурност по отношение на лицето, спрямо което е извършено, и датата.

Невалидно предаване може да бъде коригирано, ако връчването все пак е изпълнило своята цел, например ако адресатът се яви в съда;

Несигурността по отношение на датата на връчване трябва да е съществена и да не може да бъде преодоляна, ако от нея зависи задължителен краен срок. Когато датата върху оригинала и копието е различна, за да се гарантира правото на защита на адресата, има предимство датата, посочена върху копието на адресата.

Съгласно съдебната практика, когато документът изобщо не е връчен или когато е връчен на място или на лице, което не е свързано с адресата по никакъв начин, се счита, че не е извършено връчване, и следователно не се извършват каквито и да било корекции.

Друго основание за обявяване на недействителност, което не подлежи на коригиране, е несъответствие между оригинала и копието, което пречи на адресата да представи защита.

11 Ако адресатът откаже да приеме документ въз основа на използвания език (член 12 от Регламента относно връчването на документи) и съдът или органът, сезиран със съдебното производство, реши, че отказът не е обоснован, налице ли е специално правно средство за защита срещу това решение?

Когато адресатът на връчването откаже да приеме документа поради използвания език (член 12 от Регламента относно връчването) и съдът счете, че този отказ е неоснователен, средствата за правна защита, предвидени по принцип съгласно процесуалното право (Граждански процесуален кодекс), могат да се използват за оспорване на мерки, приети в нарушение на правото на защита и правото на изслушване.

12 Плаща ли се за връчване на документ и ако да, каква сума? Има ли разлика, когато документът трябва да бъде връчен съгласно националното право и когато молбата за връчване е с произход от друга държава членка? Вж. също уведомлението по член 15 от Регламента относно връчването на документи относно връчването на документи от друга държава членка

При граждански дела страната, поискала връчването, трябва да покрие разходите, включващи такси, дължими на Министерството на финансите (*erario*), разходи за предаване и надбавки за разходи, дължими на съдебния изпълнител за документи, обработвани извън мястото на службата на съдебния изпълнител.

Въпросът е уреден с Президентски указ № 115 от 30 май 2002 г. (Консолидиран закон за съдебните разноски (*Testo Unico delle spese di giustizia*)).

При някои видове производства, включително трудови дела и дела, свързани със социалното осигуряване, производства за раздяла и развод, както и дела, при които на лице, което не разполага с достатъчно средства, е предоставена държавна правна помощ, страната е освободена от заплащане на разноските по връчване, които трябва да бъдат платени към държавната хазна.

Изискваното съгласно Регламент (ЕС) 2020/1784 връчване е освободено от всякакви разходи.

■ Последна актуализация: 10/01/2025

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.